

•Written by - வலங்கட் சாமிநாதன் •

••Sunday•, 11 •May•, 2014 19:24• - •Last Updated•

••Sunday•, 11 •May•, 2014 19:41•

வாஸந்தியின் நாவல், “விட்டு விடுதலையாகி” ஒரு நாவல் என்பதற்கும் மலே, நம் வாழ்க்கை மாற்றங்களையும் அவ்வப்போது மாறும் நம் பார்வையையும், மதிப்பீடுகளையும், ஸ்தாபன தோற்ற காலத்து தர்மங்கள் நம்மின் குணம் சார்ந்து, மாறுவதையும் பற்றியெல்லாம் சிந்திக்கத் துண்டும் களமுமாகிறது தவேதாசி என்றும் தவேடியாள் என்றும் அழகான பெயர் சட்டி நடனத்தின், சங்கீதத்தின் பக்தியின் உறவிடமாக உருவாகப் பட்ட ஒரு ஸ்தாபனம் தவேடியாளாகச் சீரழிந்தற்கு, அல்ல, சீரழிக்கப் பட்டதற்கு நம் குணமும் பார்வையுமே தான் காரணமாகியுள்ளன என்பதை நாம் ஒரு போதும் ஒப்புக்கொள்ளப் போவதில்லை. சீரழிவைப் பார்த்துப் பொறுக்காத சீர்திருத்த மனம் கொண்டவர்கள் தவேதாசி முறையை ஒழிக்கச் சட்டம் கொண்டு வந்த காலத்திலும் கட்ட ஸ்தாபனம் நிறைய உன்னத கலஞ்சுரங்களை பிறப்பித்து பாதுகாத்து வந்திருந்தது. நம் சங்கீதமே அவர்களிடமும் வாழ்ந்திருந்து வந்திருக்கிறது. தீக்ஷிதரும் சியாமா சாஸ்திரிகளும் சங்கீதம் பற்றதும், பகிரந்து கொண்டதும், கொடுத்ததும் தவேதாசிகள் பாதுகாத்து வந்த அந்தச் சமூகத்தில் தான். அவர்களிடம் சங்கீதம் கற்றதும், தீக்ஷிதரிடமிருந்து சிக்ஷை பற்றதும் தவேதாசிகளும் தான். பதித்திருக்கிறேன். உலகம் முழுதும் தன் நாட்டியத்தை எடுத்துச் சீன உதய சங்கர ஏதும் முறையாக நாட்டியம் பயின்றவர் அல்லர். அவருக்குக் கிடைத்தது ஆனந்த குமாரஸ்வாமி எழுதிய **Mirror of Gestures** புத்தகம். ஆனந்த குமாரஸ்வாமிக் கு அந்த புத்தகம் எழுத அபிநயங்கள் பற்றிச் சொன்னது மலைப்படுர் கௌரி அம்மாள் என்ற தவேதாசி.

•Written by - வங்குட சாமிநாதன் -•

•••Sunday•, 11 •May•, 2014 19:24• - •Last Updated•, •••Sunday•, 11 •May•, 2014 19:41•

அக்கால சங்கீத வித்வான்கள் ஓவ்வொரு வளெளிக் கிழமையும் குழுவியது தனம்மாளின் வீட்டில் அவரது வீணை வாசிப்பதைக் கேட்க. தாகுரங்குத் தெரிந்திருக்கிறது பாலாசரஸ்வதியை. சாந்தினிகதேனில் பாலாடாகுமெண்டரி எடுத்த சத்யஜித் ரே அதிலேயே சொல்கிறார் தாம் பாலாவின் நடனத்தையே பார்த்து வியந்தது சாந்தினிகதேனில் என்று. பாலாவின் நினைவில் தில்லி கமானி அரங்கத்தில் நடந்த விழாவில் நான் பார்த்தது, **To Dear Bala, with love, Marget Fonteign** என்ற வாசகங்கள் பெரிதாகப் பட்டிருந்த ஒரு பெரிய போர்ட். பாலாவின் பரத்த சரீரம் அந்த மடேயின் நடவழக்கு நடந்துவந்து, நின்று பக்கவாத்தியக்காரர்களை, பதம் பாடும் நடவழக்காரரைப் பார்த்து அவர் பாட ஆரம்பித்ததும் அந்த சபைக்கு புரியாத பாஷையில், புரியாத அபிநயங்களில், புரியாத புராணக் கதையின் தாமரியாத தெய்வத்தை நோக்கி “கிருஷ்ணா நீ பகைன பாரோ” ஆடினால், அந்த சபையிலிருந்து மார்த்த கிரஹாம், **I want to see Bala dance again, I want to know more of this art** என்று சொன்னால், அந்த பாலா என்ற பெயர் கொண்ட நடன சரஸ்வதி நாம் இழந்து சொல்லும் சதிர ஆடும் தாசி குடும்பத்தில் பிறந்த ஒரு கலகைதேவதை. மதுரையின் ஒரு குறுகிய சந்து தான் ஹனுமந்த ராயன் சந்து, அது தான் எம்.எஸ்.சுப்புலக்ஷ்மி என்னும் சிறுமி பாண்டி ஆடிய திரை அது தான் அம்மா, ஷண்முக வடிவ வீடு இருந்த இடம். அது தான் எல்லா பாடகர்களும் சங்கீத உபாசனை செய்யும் பீடம். சிறுமி சுப்புலக்ஷ்மியைப் பாடச் சொல்லிக் கேட்கும் வீடு. திருவிழா நாட்களில் நாலு வீதிகளிலும் சுற்றி வரும் நாதஸ்வர வித்வான்கள் அந்த வீட்டின் முன் நின்று வாசிப்பது அவர்கள் ஷண்முக வடிவக் குச்சு செய்யும் மரியாதை.

கலகைகளைக் காத்துப் போஷித்த, அனகே உன்னதங்களையே பிறப்பித்து காப்பாற்றிய ஸ்தாபனம் ஒரு பக்கத்தில் உன்னதமும் மறுபக்கம் சீரழிவும் கண்டது தான். இதன் சரித்திரம் தஞ்சை மராட்டிய மன்னன் ஒருவன் தன் மகளுடன் ஸ்திரீ தானமாக தஞ்சை கோயில் நரத்திகளை அனுப்பி வைத்ததிலிருந்தோ அல்லது அதற்கும் முன்னர் சோழர் காலத்தில் ஆயிரம் நரத்திகளை தஞ்சை பிரகதீஸ்வரர் ஆலயத்துக்கு அளித்து அவர்களை சமரக்கஷிக்க கொடையும் கொடுத்த வரலாற்றிலிருந்தோ தொடங்குவதில்லை. அதற்கும் முன் சங்க காலத்திலிருந்து இதன் ஆரம்பங்களைப் பார்க்க வேண்டும். பாண்டர்கள், விரலியரிலிருந்து தொடங்கி சில தலைமுறை முன் வரையறை பற்றி பரிணாமம் இது அதன் சீரும் சீரழிவும். (மலேம் விஸ்தாரமாக அறிய விரும்புகிறவர்கள் **Saskia C. Kersenboom**-ன் **NITYA SUMANGALI Devadasi Tradition in South India**-வைப் பார்க்கலாம்).. இன்று தியாகராஜ உத்சவத்திற்கு சங்கீத வித்வான்கள் குழுமிப் பஞ்சரத்தினகீர்த்தனை மாலையாடி அபிஷேகமும் பஜனையும் பற்றும் தியாகராஜரின் மஹிமையை நாகரத்தினம் என்ற ஒரு தவேதாசி செய்த கண்கர்யம். புதர் மண்டிக் கிடந்த இடம் அது நாகரத்தினம் மாள் வரும் முன். பாலாவைப் பார்த்து விந்த மார்கெட் ஃபாண்டெய்ன் போலவோ மார்த்தா கிரஹாம் போலவோ இங்கு யாரும் இருந்ததில்லை. பாலகேசரக்கச்சென்ற ருக்மிணி தேவி அருண்டலேயை அன்று சதிர என்று நாம் இழிவாபடுத்திச் சொல்லி வந்த “உங்க ஊர் நடனத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள் முதலில்” என்று திருப்பி அனுப்பியது அன்னா பாவல்லோவா. சென்னையின் சபாவில் முதலில் ஈ கிருஷ்ணய்யர் ஆடியது சர்ச்சையானது இரண்டு காரணங்களாக, ஒன்று ஆண் ஆடிய சர்ச்சை. இரண்டு போயும் போயும் தவேடியாள் ஆடும் சதிர, உயர் குலத்தவர் ஆடலாமா? நமக்கு முந்திய சில தலைமுறைகளிலிருந்து தெரிய வரும் செய்திகளிலிருந்து தான் இந்த உன்னதமும் பாதாளமான பிளவு தெரிய வருகிறது. சங்க காலத்தில் இருந்திருக்காமோ என்னவோ, சோழர் காலத்தில் கட்டாயம் இருந்திருக்கும். ஒரு பழமொழி நிய சமங்கிலி புத்தகத்தில் சொல்லப் படுகிறது. கோயில் சோற்றுக்குக்

•Written by - வங்குட் சாமிநாதன் -•

•••Sunday•, 11 •May•, 2014 19:24• - •Last Updated•, •••Sunday•, 11 •May•, 2014 19:41•

ஒரு முறை நடந்த அபிதிபியில், துப்பாக்கிச் சட்டில் சிங்காரம் உயிர்போகிறது. கஸ்தூரிக்கு கடையில் கிடைப்பது அவள் சிங்காரத்திடம் கட்டி அவன் வார்த்தைக் கொடுத்த அம்மன் சிலைதான். மற்றதெல்லாவற்றையும் கஸ்தூரி இழந்து நிற்கிறாள். இது எந்தப் போராட்டத்திலும் நிகழக்கூடிய ஒன்றாக இருக்கிறது. இல்லாததைச் சாக்கிடும் சிங்காரத்தையும் அவன் கட்டித்தையும் ஒழித்துக்கட்டிப் பின்னிற்ற கலகெட்டும் ராஜாவும் செய்த சதியைத் தெரியாது. எப்படியும் இருக்கக் கூடும். எந்த சதியும் இந்த ஊட்டத்தின் தோற்றம் கொள்ளும் தானே.

இந்தக் கதை இன்னும் இரண்டு தலைமுறைகளுக்கு நீள்கிறது. ஆனால் தவேதாசி மரபு, கலைகளுக்கு ஆதரவு, மனித மனத்தின் ஊசலாட்டங்கள், சமீபமான நபர்கள். லட்சியத்துக்கும் யதார்த்தத்துக்கும்மான இடவெளிகள் எல்லாம் ஒரு மதிப்புகளின் நிலைநாட்டலும் சரிவாக, காலமாற்றத்தின் விளைவுகள் என இரண்டு தலைமுறை வரையான நீடிக்கும். பின்வரும் தலைமுறைகளில் இவ்வளவையே குறைத்துக் கொண்டு போராட்ட முயற்சிகளும் வேறு தளங்களாக மாறிவிடும். அப்படித்தான் இக்கதையின் பின்வரும் தலைமுறைகளிலும் மாற்றம் பெற்றுவிடுகிறது. நாம் இங்கு கஸ்தூரி, லக்ஷ்மி என்ற இரு வேறு மதிப்புகளின் வாழ்க்கைப் பார்வைகளின் முயற்சி பின்னர் இல்லாதது போகிறது. நாம் அறிந்த பின் தலைமுறைகளில், அறிந்த தலைமுறைகளில் அந்தப் போராட்டமும் முயற்சியும் சரிந்த வாழ்க்கை மதிப்புகள், பார்வைகளினிடையே நிகழ்வன.

பின் குறிப்பாக சில வார்த்தைகள் சொல்லலாமோ என்று தோன்றுகிறது. மத்திய லட்சுமி ரெட்டியின் தவேதாசிச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு அதனால் எழுந்த புயல் வீசி ஓடினது ஒரு தலைமுறை கழிந்த பிறகு, தில்லியில் நடந்த Youth Festival – ல் இது நடந்தது 1954-ல், யாரோ ஒரு பெண், பிரியம் வதா மொஹந்தி என்று பெயர் சொல்லிக்கொண்டு, ஓரிஸ் ஸாவிலிருந்து வந்தவள் ஒரு நடனம் ஆட அது ஓரிஸ் ஸாவின் பாரம்பரிய நடனம் என்று ஹங்கரியிலிருந்து வந்த டாக்டர் சார்லஸ் ஃபாபரி என்னும் கலை விமர்சகர் அவர்தில்லி புத்திரிகைகளில் எழுதி வந்தவர் சொன்ன பிறகு திடீரென ஒரு விழிப்பு உணர்ச்சி எழுந்தது. அதன் பிறகு தான் இந்திராணி ரஹ்மான், சோனாலா மான்சிங், கும் கும் மொஹந்தி சமயுக்தா பாணிக் ரஹி போன்ற பெரிய ஓபிஸ்ஸி நடன மணிகளும், எண்ணற்ற ஓபிஸ்ஸி நடன ஆசிரியர்களும் இந்தியா முழுவதும் தெரியவந்தார்கள். நம் ஊர் தவேதாசிகள் போல ஓடியா கோவில் களில் மஹரி என்னும் தவேதாசிகள் நடனமாடும் பாரம்பரியம் உண்டு. அவர்கள் சிவன் கோயில்களில் ஆடுவார்கள். வசைஷணவ கோயில்களில் பெண்கள் நடனமாட அனுமதிப்பதில்லை. சிறுபையன்கள் நடனம் பயிற்றுவிக்கப்பட்டு ஆடும் பாரம்பரியம் உண்டு. அவர்கள் கோபிபுவா எனப்படுவார்கள். இந்த கோபிபுவாக்கள் தான் பின்னர் பெண்களுக்கு நடனம் பயிற்றுவிக்கும் உலகப் புகழ் பெற்ற நடன ஆசிரியர்களானார்கள். பங்குஞ்சரண்தாஸ், கலோசரண மஹாபாத்ரா தபேப்ரதா தாஸ் போன்ற எண்ணற்ற பெருந்தலைகள் நடன உலகில் உலகத்தொடங்கினார்கள். இவர்கள் ஒருவருக்கு ஒருவர் கருத்து மாறு மிகக் கொண்டவர்களும் உண்டு, எனினும், இவர்கள் அனைவரும் தம் சிஷ்யைகளுடன் தில்லியில் 1985-ல் ஒரு பெரும் ஓரிஸ்ஸி நடன விழாவை நடத்திக் கொண்டாடினர். இது மாதிரி நம் பரந்த நடன மணிகள், ஆசிரியர்கள் ஒன்று கூடுவார்கள் என்று நான் அப்போது யோசித்தேன். இந்த விழா முழுவதையும் கமானி அரங்கத்தில் பார்த்த என்னிடம் அந்த

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் •

••Sunday•, 11 •May•, 2014 19:24• - •Last Updated• ••Sunday•, 11 •May•, 2014 19:41•

விழா மலர் என னிடம் உண்டாம். அதுவும் போகட்டும். ஓடிஸ்ஸி நடனத்தில் தரேச்சி அடனைத் தவர்களுக்கு மஹரி விருதுகள் வழங்கப் படுகின்றன. இது கிட்டத் தட்ட தவேதாசி என்ற சொல் கலை உச்சத்ததைத் தொடர்வர்களுக்கு அளிக்கப்படும் விருதாவதற்கு ஒப்பாகும். தவேடியாள் என்பது ஒரு அர்த்தமற்ற வசைச் சொல்லாகியுள்ளது நம்மிடையே. ஓடிஸ்ஸியில் உன்னத தரேச்சி அடனைத் தவர்களுக்கு சமயுக்தா பாணிக்ரஹி விருதுகள் வழங்குவதும் சமயுக்தா பாணிக்ரஹி என்னும் நடன கலைஞர் மறைவிற்குப் பின் தொடங்கப்பட்டுள்ளது.

விட்டு விடுதலையாகி: (நாவல்) வாஸந்தி: கவிதா வளியீடு: மாசிலாமணி திரை; பாண்டி பஜார், திருச்சென்னை 17 பக்: 408: விலை ரூ 200

vswaminathan.venkat@gmail.com